

Lieta C-104/06

Eiropas Kopienų Komisija

pret

Zviedrijas Karalisti

Valsts pienākumu neizpilde – Nodokļu tiesību akti – Nodokļa, ko uzliek no dzīviesvietai izmantotā nekustamā īpašuma pārdošanas gūtā peļņai, atlikšana – EKL 18., 39. un 43. pants – Eiropas Ekonomikas zonas līguma 28. un 31. pants

Sprieduma kopsavilkums

Personu brīva pārvietošanās – Darba ņēmēji – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Eiropas Savienības pilsonība – Nodokļu tiesību akti

(EKL 18., 39. un 43. pants, EEZ līguma 28. un 31. pants)

Pieņemot un saglabājot spēkā tādās nodokļu tiesību normas, ar ko tiek atlikta nodokļa samaksa par peļņu, kas gūta, atsavinot dzīviesvietai izmantotu privātu nekustamo īpašumu vai privāta kooperatīvā dzīvokļa īres tiesības, tikai ar nosacījumu, ka arī jaunā dzīviesvieta atradās valsts teritorijā, dalībvalsts nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 18., 39. un 43. pants, kā arī Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) līguma 28. un 31. pants.

Nodokļu maksātājam, kas vēlas pārdot dzīviesvietai izmantoto šajā dalībvalstī tās īpašumā esošo nekustamo īpašumu, lai pārceltu savu dzīviesvietu uz citu dalībvalsti un šajā nolūkā mēģinot tur iegādātos citu nekustamo īpašumu, īstenojot ikviena Eiropas Savienības pilsoņa tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, kas ir detalizētas EKL 43. pantā – par brīvību veikt uzņēmējdarbību un EKL 39. pantā – par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, kā arī tiesības, kas ir paredzētas EEZ līguma 28. pantā par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību un 31. pantā par brīvību veikt uzņēmējdarbību, tiek piemērota mazāk labvēlīga attieksme nodokļu uzlikšanas jomā nekā tā, kas tiek piemērota personai, kas saglabā savu dzīviesvietu attiecīgajā dalībvalstī.

Nepieciešamība saglabāt nodokļu režīma saskaņotību nevar pamatot šādu atšķirīgu attieksmi tiktāl, ciktāl, lai uz šādu pamatojumu balstītos arguments tiktu atbalstīts, ir jāpierāda, ka pastāv tieša saikne starp attiecīgo fiskālo rakstura priekšrocību un šīs priekšrocības kompensāciju ar noteiktu nodokļu maksājumu.

Tā kā Līguma noteikumi un EEZ līguma noteikumi par personu pārvietošanās brīvību nepieļauj šādu tiesisko regulējumu, nav nepieciešams atsevišķi pārbaudīt minēto tiesisko regulējumu, ievērojot EKL 56. panta 1. punktu un EEZ līguma 40. pantu par kapitāla aprites brīvību.

(sal. ar 15., 22., 26., 35. un 37. punktu un rezolutīvo daļu)

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2007. gada 18. janvārī (*)

Valsts pienākumu neizpilde – Nodokļu tiesību akti – Nodokļa, ko uzliek no dzīviesvietai izmantotā nekustamā īpašuma pārdošanas gūtā peļņai, atlikšana – EKL 18. , 39. un 43. pants – Eiropas Ekonomikas zonas līguma 28. un 31. pants

Lieta C-104/06

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam,

ko 2006. gada 22. februārī cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv L. Strōma van Lēra [*L. Ström van Lier*] un R. Liēls [*R. Lya*l], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Zviedrijas Karalisti, ko pārstāv A. Kruse [*A. Kruse*], pārstāvis,

atbildētāja.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs E. Juhāss [*E. Juhász*], tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*] (referents) un J. Malenovskis [*J. Malenovsky*],

ģenerālvokāts Ģ. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā lūmumu, kas pieņemts pēc ģenerālvokāta uzklaušanas, izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasības pieteikumu Eiropas Kopienu Komisija lūdza Tiesu atzīt, ka, pieņemot un saglabājot spēkā nodokļu tiesību normas, saskaņā ar kurām nodokļa par peļņu, kas gūta, atsavinot īpašnieka dzīviesvietai izmantoto nekustamo īpašumu, kad dzīviesvietai iegādājas

jaunu nekustamo ?pašumu, samaksu atliek tikai tad, ja tas, dz?vesvietai izmantotais, p?rdotais nekustamais ?pašums un dz?vesvietai nopirktais jaunais nekustamais ?pašums abi atrodas Zviedrijas teritorij?, Zviedrijas Karaliste nav izpild?jusi pien?kumus, ko tai uzliek EKL 18., 39., 43. pants un EKL 56. panta 1. punkts, k? ar? 1992. gada 2. maija Eiropas Ekonomikas zonas l?guma 28., 31. un 40. pants (OV 1994, L 1, 3. lpp., turpm?k tekst? – “EEZ l?gums”).

Atbilstoš?s ties?bu normas

EEZ l?gums

2 EEZ l?guma 28. pants ir noteikts:

- “1. Starp EK dal?bvalst?m un EBTA valst?m nodrošina darba ??m?ju p?rvietošan?s br?v?bu.
2. P?rvietošan?s br?v?ba noz?m? to, ka likvid? jebk?du EK dal?bvalstu un EBTA valstu darba ??m?ju diskrimin?ciju pilson?bas d?? attiec?b? uz nodarbin?t?bu, darba samaksu un citiem darba un nodarbin?t?bas nosac?jumiem.
3. T? noz?m? turpm?k nor?d?t?s ties?bas, ko var ierobežot, vien?gi pamatojoties uz sabiedrisk?s k?rt?bas, valsts droš?bas vai vesel?bas aizsardz?bas apsv?rumiem:
- a) ties?bas pie?emt faktiskos darba pied?v?jumus;
 - b) ties?bas šaj? nol?k? br?vi p?rvietoties EK dal?bvalstu un EBTA valstu teritorij?;
 - c) ties?bas darba nol?kos uztur?ties k?d? EK dal?bvalst? vai EBTA valst? saska?? ar normat?viem un administrat?viem aktiem, kas reglament? š?s valsts pilso?u nodarbin?t?bu;
 - d) ties?bas palikt k?d? EK dal?bvalst? vai EBTA valst? p?c tam, kad darba attiec?bas šaj? valst? beiguš?s.
4. Š? panta noteikumi neattiecas uz nodarbin?t?bu valsts dienest?
5. Š? l?guma V pielikum? ir ?paši noteikumi attiec?b? uz darba ??m?ju br?vu p?rvietošanos.”

3 EEZ l?guma 31. pants ir formul?ts š?di:

“1. Iev?rojot š? l?guma noteikumus, aizliedz ierobežojumus k?das EK dal?bvalsts vai EBTA valsts pilso?u br?v?bai veikt uz??m?jdarb?bu cit? EK dal?bvalst? vai EBTA valst?. Tas attiecas ar? uz to, k? EK dal?bvalstu vai EBTA valstu pilso?i, kas veic uz??m?jdarb?bu k?d? no š?m valst?m, atver š? uz??muma p?rst?vniec?bas, fili?les vai meitasuz??mumus p?r?jo L?gumsl?dz?ju Pušu teritorij?.

Br?v?ba veikt uz??m?jdarb?bu ietver ties?bas s?kt un izv?rst darb?bas k? pašnodarbin?t?m person?m, k? ar? dibin?t un vad?t uz??mumus, jo ?paši uz??mumus, kas defin?ti 34. panta otraj? da??, ar t?diem pašiem nosac?jumiem, k?dus saviem pilso?iem paredz t?s valsts ties?bu akti, kur? notiek š? uz??m?jdarb?ba, ?emot v?r? 4. noda?as noteikumus.

2. Š? l?guma VIII l?dz XI pielikum? ir izkl?st?ti ?paši noteikumi attiec?b? uz ties?b?m veikt uz??m?jdarb?bu.”

Valsts tiesiskais regul?jums

4 Likuma par ien?kumu nodokli (1999:1229) [*inkomstskattelagen (1999:1229)*], turpm?k tekst? – “IL”] 47. noda?a ar nosaukumu “Nodok?a samaksas atlikšana” ietver noteikumus par nodok?a

samaksas atlikšanu dz?vesvietai izmantota priv?ta nekustam? ?pašuma vai priv?ta kooperat?va nekustam? ?pašuma ?res ties?bu p?rdošanas gad?jum?, k? ar? š? nodok?a piem?rošanas k?rt?bu n?košajiem p?rdošanas dar?jumiem.

5 IL 47. noda?as 2. pant?, kas attiecas uz nodok?a samaksas atlikšanas nosac?jumiem, ir noteikts:

“Nodok?a maks?t?jam var atlikt nodok?a samaksu, ja vi?š:

- 1) deklar? no s?kotn?jai dz?vesvietai izmantot? nekustam? ?pašuma p?rdošanas g?to pe??u,
- 2) ir ieg?d?jies vai paredz ieg?d?ties dz?vesvietai jaunu nekustamo ?pašumu un
- 3) dz?vo vai paredz dz?vot jaunaj? dz?vesviet?.”

6 Atbilstoši IL 47. noda?as 3. panta pirmajai da?ai s?kotn?j? dz?vesvieta ir priv?ts nekustamais ?pašums Zviedrij?, kurš atsavin?šanas br?d? ir izmantots k? nodok?a maks?t?ja past?v?g? dz?vesvieta.

7 IL 47. noda?as 5. pants, kur? izdar?ti groz?jumi ar likumu 2003:1206 (*Iagen om ändring i inkomstskattelagen 1999:1229*), ir ietverts š?s pašas noda?as da?? ar nosaukumu “Jaun? dz?vesvieta”, un taj? ir paredz?ts:

“Ar jauno dz?vesvietu saprot nekustamo ?pašumu Zviedrij?, kurš t? ieg?des br?d? ietver:

- 1) m?ju ar zemes gabalu, kas veido vienu dz?vojamo vien?bu,
- 2) m?ju uz citai personai piederoša zemes gabala,
- 3) m?ju, kas paredz?ta vienai vai div?m ?imen?m, ar savu k?d? lauksaimniec?bas vien?b? ietvertu zemes gabalu,
- 4) zemes gabalu, uz kura tiek b?v?ta m?ja, kas atbilst 1. vai 3. punkta aprakstam, vai
- 5) m?jokli priv?to m?jok?u sabiedr?b?.”

Pirmstiesas proced?ra

8 Uzskatot, ka IL 47. noda?as noteikumi un it ?paši š?s noda?as 2.–5. pants, ar ko tiek atlikta nodok?a samaksa par pe??u, kas g?ta, atsavinot ?pašnieka dz?vesvietai izmantotu priv?tu nekustamo ?pašumu vai priv?ta kooperat?va nekustam? ?pašuma ?res ties?bas, ja dz?vesvietai tiek ieg?d?ts jauns nekustamais ?pašums, saukts “Jaun? dz?vesvieta”, kas atrodas Zviedrijas teritorij?, liedz izpild?t Zviedrijas Karalistes pien?kumus, ko tai uzliek EKL 18., 39., 43. pants un EKL 56. panta 1. punkts, k? ar? EEZ l?guma 28., 31. un 40. pants, Komisija ar 2004. gada 1. apr??a v?stuli br?din?ja šo dal?bvalsti un l?dza šaj? sakar? sniegt savus apsv?rumus.

9 Zviedrijas iest?des b?t?b? atz?st, ka nodok?a atlikšanas sist?ma, kas darbojas, kop? piem?rojot IL 47. noda?as 2.–5. panta noteikumus, trauc? personu un kapit?la br?vu apriti. Tom?r t?s uzskata, ka attiec?gos noteikumus pamato prim?ri visp?r?jo interešu iemesli un, prec?z?k, vajadz?ba nodrošin?t valsts nodok?u sist?mas konsekvenci.

10 T? k? Zviedrijas iest?žu argument?cija Komisiju nep?rliecin?ja, t? 2005. gada 5. j?lij? nos?t?ja argument?tu atzinumu, kur?, pirmk?rt, atk?rtoja savu iebildumu, ka apstr?d?tie IL 47. noda?as noteikumi ierobežo personu p?rvietošan?s un kapit?la aprites br?v?bu, un, otrk?rt, aicin?ja Zviedrijas Karalisti veikt visus vajadz?gos pas?kumus, lai izpild?tu atzinuma pras?bas

divu mēnešu laikā no tās saņemšanas.

11 Tā kā Zviedrijas iestādes atbild uz minēto argumentu to atzinumu būtībā saglabāja savu nostāju, uzskatot, ka attiecīgos IL 47. nodaļas noteikumus pamato vajadzība nodrošināt valsts nodokļu sistēmas konsekvenču, Komisija nolēma celt šo prasību.

Par prasību

12 Vispirms ir jāatgādina, ka, lai gan atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai tiešie nodokļi ir dalībvalstu kompetencē, tām šī kompetence tomēr ir jāsteno, ievērojot Kopienas tiesības (skat. 2004. gada 4. marta spriedumu lietā C-334/02 Komisija/Frāncija, *Recueil*, I-2229. lpp., 21. punkts, kā arī 2005. gada 13. decembra spriedumu lietā C-446/03 *Marks & Spencer*, Krājums, I-10837. lpp., 29. punkts).

13 Kā norāda Komisija, ir jāpārbauda, vai IL 47. nodaļas noteikumi un tostarp šīs nodaļas 2.–5. pants kopā ierobežo personu un kapitāla brīvību apriti, kas paredzēta EKL 18., 39., 43. pantā un EKL 56. panta 1. punktā, kā arī EEZ līguma 28., 31. un 40. pantā.

Par personu pārvietošanās brīvību

14 Šī iebilduma ietvaros Komisija vispirms norāda, ka Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 18., 39. un 43. pants.

15 EKL 18. pants, kas vispārīgi nosaka ikviena Eiropas Savienības pilsoņa tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ir detalizēts EKL 43. pantā – par brīvību veikt uzņēmējdarbību un EKL 39. pantā – par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību (2006. gada 26. oktobra spriedums lietā C-345/05 Komisija/Portugāle, Krājums, I-10633. lpp., 13. punkts).

16 Līdz ar to ir jāpārbauda, pirmkārt, vai EKL 39. un 43. pants aizliedz tādai valsts tiesisko regulējumu, kādu veido apstrādātā IL 47. nodaļas noteikumi.

17 Visu EK līguma noteikumu par personu brīvību pārvietošanās mērķis ir atvieglot Kopienas pilsoņu visu veidu profesionālās darbības veikšanu visā Kopienas teritorijā, un tie aizliedz tādus pasākumus, kuri var radīt mazāk labvēlīgus apstākļus šiem pilsoņiem, kad tie vēlas veikt saimniecisko darbību citās dalībvalsts teritorijā (skat. 2005. gada 15. septembra spriedumu lietā C-464/02 Komisija/Dānija, Krājums, I-7929. lpp., 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

18 Noteikumi, kuri traucē vai attur kādas dalībvalsts pilsoni atstāt tās izcelsmes valsti, lai realizētu savas tiesības uz brīvību pārvietošanās, tādējādi ir šīs brīvības ierobežojums, pat ja tie ir piemērojami neatkarīgi no attiecīgo darba ņēmēju pilsonības (2003. gada 13. novembra spriedums lietā C-209/01 *Schilling* un *Fleck-Schilling*, *Recueil*, I-13389. lpp., 25. punkts, kā arī iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/Dānija, 35. punkts).

19 No Tiesas judikatūras izriet, ka, pat ja atbilstoši to formulējumam noteikumi par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību ir paredzēti, lai tādā valsts personām uzņemtajā dalībvalstī piemērotu tādai pašai attieksmi kā savas valsts pilsoņiem, šie noteikumi arī liedz izcelsmes valstij traucēt saviem pilsoņiem pieņemt darba piedāvājumu un strādāt citā dalībvalstī (2002. gada 12. decembra spriedums lietā C-385/00 *De Groot*, *Recueil*, I-11819. lpp., 79. punkts).

20 Tas pats attiecas uz noteikumiem par brīvību veikt uzņēmējdarbību. Saskaņā ar minēto judikatūru, pat ja atbilstoši to redakcijai noteikumu par brīvību veikt uzņēmējdarbību mērķis būtu uzņēmējdarbības nodrošināt tādai pašai attieksmi kā savai valstī, tie tomēr nepieļauj, ka izcelsmes valsts kādam no saviem pilsoņiem vai sabiedrībai, kas dibināta atbilstoši tās tiesību aktiem, citā dalībvalstī traucē veikt uzņēmējdarbību (2004. gada 11. marta spriedums lietā

C?9/02 *De Lasteyrie du Saillant, Recueil*, I?2409. lpp., 42. punkts, un 2006. gada 23. febru?ra spriedums liet? C?471/04 *Keller Holding*, Kr?jums, I?2107. lpp., 30. punkts).

21 Šaj? liet?, pat ja apstr?d?tie *IL* 47. noda?as noteikumi neaizliedz nodok?u maks?t?jam, kas maks? ien?kuma nodokli Zviedrij?, str?d?t cit? dal?bvalst? vai izmantot savas ties?bas veikt uz??m?jdarb?bu visp?r, šie noteikumi tom?r ierobežo šo ties?bu ?stenošanu, vismaz atturot nodok?u maks?t?jus no savu nekustamo ?pašumu p?rdošanas, lai iek?rtotu dz?vesvietu cit? dal?bvalst? ?rpus Zviedrijas Karalistes teritorijas.

22 Nav apstr?dams, ka nodok?u maks?t?jam, kas v?las p?rdot dz?vesvietai izmantoto Zviedrijas teritorij? t?s ?pašum? esošo nekustamo ?pašumu, lai p?rceltu savu dz?vesvietu uz citu dal?bvalsti un šaj? nol?k? m?joklim tur ieg?d?tos citu nekustamo ?pašumu, ?stenojot EKL 39. un 43. pant? paredz?t?s ties?bas, tiek piem?rota maz?k labv?l?ga attieksme nodok?u uzlikšanas jom? nek? t?, kas tiek piem?rota personai, kas saglab? savu dz?vesvietu Zviedrij?.

23 Š? atš?ir?g? attieksme, kas skar pe??as aplikšanu ar nodokli un var ietekm?t t?da nodok?u maks?t?ja ?pašumu, kurš v?las p?rcelt savu dz?vesvietu ?rpus Zviedrijas teritorijas, var to attur?t no dz?vesvietas p?rcelšanas.

24 No min?t? izriet, ka, atliekot nodok?a samaksu par pe??u, kas g?ta, atsavinot dz?vesvietai izmantotu priv?tu nekustamo ?pašumu vai priv?ta kooperat?v? dz?vok?a ?res ties?bas, tikai ar nosac?jumu, ka jaun? dz?vesvieta atrad?sies Zviedrijas teritorij?, *IL* 47. noda?as noteikumi kopum? un it ?paši š?s noda?as 2.–5. pants var ierobežot darba ??m?ju p?rvietošan?s br?v?bu, k? ar? br?v?bu veikt uz??m?jdarb?bu, ko nodrošina EKL 39. un 43. pants.

25 Tom?r no iedibin?t?s judikat?ras izriet, ka valsts pas?kumus, kas var apgr?tin?t vai padar?t par maz?k pievilc?gu L?gum? garant?to pamatbr?v?bu izmantošanu, var tom?r pie?aut ar nosac?jumu, ka tiem ir visp?r?ju interešu m?r?is, ka tie ir atbilstoši, lai nodrošin?tu t? ?stenošanu, un ka tie nep?rsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu iecer?to m?r?i (iepriekš min?tais spriedums liet? *de Lasteyrie du Saillant*, 49. punkts, un 2006. gada 7. septembra spriedums liet? C?470/04 *N*, Kr?jums, I?7409. lpp., 40. punkts).

26 Kaut gan Tiesa ir atzinusi, ka nepieciešam?ba saglab?t nodok?u rež?ma saska?ot?bu var pamatot L?gum? garant?to pamatbr?v?bu ?stenošanas ierobežošanu, tom?r, lai uz š?du pamatojumu balst?ts arguments tiktu atbalst?ts, ir j?pier?da, ka past?v tieša saikne starp attiec?go fisk?la rakstura priekšroc?bu un š?s priekšroc?bas kompens?ciju ar noteiktu nodok?u maks?jumu (šaj? sakar? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Keller Holding*, 40. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

27 Tom?r šaj? liet? Zviedrijas Karaliste nav Tiesai ne tikai nor?d?jusi nevienu prec?zu argumentu, lai konstat?tu, ka apstr?d?tos *IL* noteikumus pamato vajadz?ba nodrošin?t nodok?u sist?mas saska?ot?bu pe??as nodok?a atlikšanas jom?, bet iebildumu rakst? ir turkl?t atzinusi nor?d?t? pien?kuma neizpildi. Šaj? sakar? t? nor?da, ka, lai izpild?tu Kopien? ties?b?s noteiktos pien?kumus, t? izskata iesp?ju main?t ties?bu normu sist?mu pe??as nodok?a atlikšanas jom?.

28 J?nor?da, ka saska?? ar past?v?go judikat?ru pien?kumu neizpildes esam?ba ir j?v?rt? atkar?b? no situ?cijas dal?bvalst?, k?da t? ir, beidzoties argument?taj? atzinum? noteiktajam termi?am, un ka p?c tam sekojoš?s izmai?as Tiesa nevar ?emt v?r? (skat. it ?paši 2003. gada 16. oktobra spriedumu liet? C?388/02 Komisija/?rija, *Recueil*, I?12173. lpp., 6. punkts).

29 Š?dos apst?k?os ir j?atz?st, ka apstr?d?tie *IL* 47. noda?as noteikumi ir pretrun? EKL 39. un 43. pantam.

30 Turklīt attiecībā uz personām, kas nav ekonomiski aktīvas, šis pats secinājums to pašu iemeslu dēļ ir izdarāms par iebildumu, kas saistīts ar EKL 18. pantu.

31 Otrkārt, Komisija norāda, ka Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EEZ līguma 28. un 31. pants attiecīgi par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību un brīvību veikt uzņēmējdarbību.

32 Šajā gadījumā ir jānorāda, ka EEZ līguma 28. un 31. pantā minētās normas, kas aizliedz ierobežot pārvietošanās brīvību un brīvību veikt uzņēmējdarbību, būtībā ir identiskas EKL 39. un 43. pantā minētajām normām.

33 Tādēļ ir jākonstatē, ka, ņemot vērā šo sprieduma 29. punktā izdarīto secinājumu, apstrīdētie IL 47. nodaļas noteikumi ir arī pretrunā šo līguma 28. un 31. pantam.

34 Šādos apstākļos Komisijas prasība ir uzskatāma par pamatotu, ciktāl tā ir saistīta ar iebildumu par normu, kas attiecas uz EEZ līguma minēto personu pārvietošanās brīvību, pārkāpumu.

35 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, pieņemot un saglabājot spēkā tādās nodokļu tiesību normas kā IL 47. nodaļas noteikumus, ar ko tiek atlikta nodokļa samaksa par peļņu, kas gūta, atsavinot dzīviesvietai izmantotu privātu nekustamo īpašumu vai privāta kooperatīvā dzīvokļa īres tiesības, tikai ar nosacījumu, ka arī jaunā dzīviesvieta atradās Zviedrijas teritorijā, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 18., 39., 43. pants, kā arī EEZ līguma 28. un 31. pants.

Par kapitāla brīvību apriti

36 Komisija turklāt līdz Tiesu atzīti, ka Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 56. panta 1. punkts un EEZ līguma 40. pants.

37 Tā kā Līguma noteikumi un EEZ līguma noteikumi par personu pārvietošanās brīvību nepieļauj apstrīdēto tiesisko regulējumu, nav nepieciešams atsevišķi pārbaudīt minēto tiesisko regulējumu, ievērojot EKL 56. panta 1. punktu un EEZ līguma 40. pantu par kapitāla aprites brīvību (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/Portugāle, 45. punkts).

Par tiesāšanas izdevumiem

38 Saskaņā ar Reglamenta 69. panta 2. punktu lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanas izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanas izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

1) **pieņemot un saglabājot spēkā tādās nodokļu tiesību normas kā likuma par ienākumu nodokli (1999:1229) [inkomstskattelagen (1999:1229)] 47. nodaļas noteikumus, ar ko tiek atlikta nodokļa samaksa par peļņu, kas gūta, atsavinot dzīviesvietai izmantotu privātu nekustamo īpašumu vai privāta kooperatīvā dzīvokļa īres tiesības, tikai ar nosacījumu, ka arī jaunā dzīviesvieta atradās Zviedrijas teritorijā, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 18., 39., 43. pants, kā arī Eiropas Ekonomikas zonas līguma 28. un 31. pants;**

2) **Zviedrijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – zviedru.